

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 29. september 2015

Sag 31/2015

Anklagemyndigheden

mod

Domfældte

(advokat Henrik Stagetorn, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Glostrup den 17. juni 2014 og af Østre Landsrets 21. afdeling den 6. oktober 2014.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Niels Grubbe, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Domfældte

har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ophæves og sagen hjemvises til realitetsbehandling.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse af landsrettens kendelse, subsidiært stadfæstelse af byrettens kendelse.

Anbringender

Domfældte

har anført bl.a., at det afgørende er, om der er forløbet 3 år af frakendelsestiden, således som det udtrykkeligt fremgår af færdselslovens § 132, stk. 1, 2. pkt. Tidspunktet for dommen om frakendelse er tilfældigt og afhænger bl.a. af berammelsestiderne ved den pågældende retskreds.

Lovgiver har ønsket, at indbringelse for domstolene af spørgsmålet om generhvervelse af førerretten alene skal afhænge af, hvor lang tid der er forløbet af frakendelsestiden inklusiv en eventuel administrativ inddragelse. En udvidende fortolkning til ugunst for den domfældte forekommer særligt betænkelig.

Lovgiver har endvidere ønsket at drage paralleller til varetægtsfængsling. Straffetiden og frakendelsestiden bør i overensstemmelse hermed beregnes på samme måde, idet både frihedsberøvelse og inddragelse af førerretten kan ske i en periode forud for dom, og fordi der i begge tilfælde ved beregning af henholdsvis straffetiden og frakendelsestiden skal ske fradrag for en sådan periode.

Den omstændighed at kørsel i den periode, hvori førerretten har været administrativt inddraget, ikke kan straffes som kørsel i frakendelsestiden, men alene som kørsel uden at have erhvervet kørekort, kan ikke føre til et andet resultat.

Anklagemyndigheden har anført bl.a., at der med bestemmelsens ordlyd om 3 år af frakendelsestiden sigtes til den afgørelse om frakendelse, der træffes af domstolene. Den administrative inddragelse, der foretages forud herfor, har efter færdselslovens systematik og terminologi netop ikke karakter af en frakendelse, men har derimod karakter af en midlertidig administrativ inddragelse.

Lovændringen i 1955 må forstås således, at 3 års fristen ikke længere skulle regnes fra den endelige doms afsigelse, men derimod fra det tidligere tidspunkt, hvor der sker en ubetinget frakendelse ved en dom i 1. instans, som står ved magt, da der reelt er sket en frakendelse fra dette tidlige tidspunkt. Hvis lovændringen skulle forstås således, at frakendelsestiden skulle løbe fra et endnu tidligere tidspunkt, nemlig den administrative inddragelse, burde det være fremgået udtrykkeligt af forarbejderne.

Det forhold, at der i frakendelsestiden efter færdselslovens § 130, stk. 3, foretages en afkorting med den forløbne administrative inddragelsesperiode, kan ikke føre til et andet resultat. Det samme gælder det forhold, at fradraget af praktiske grunde i domme formuleres således, at frakendelsen regnes fra datoen fra den administrative inddragelse af førerretten. Formuleringen er blot en enkel måde at give udtryk for afkortningen efter færdselslovens § 130, stk. 3.

Til støtte for den subsidiære påstand har anklagemyndigheden anført bl.a., at de materielle betingelser i færdselslovens § 132, stk. 1, ikke er opfyldt. Ordlyden af § 132 lægger op til en restriktiv praksis, da det kræves, at der foreligger ”ganske særlige omstændigheder”. Det

Domfældte

har anført til støtte for anmodningen, udgør ikke ganske særlige omstændigheder.

Højesterets begrundelse og resultat

Domfældtes

førerret blev administrativt inddraget den 19. september 2010, jf. færdselslovens § 130, stk. 1, og han blev ved dom af 11. juli 2012 frakendt førerretten ubetinget i 4 år og 6 måneder fra den 19. september 2010, jf. lovens § 128.

Efter færdselslovens § 132, stk. 1, kan der – når førerret er frakendt for længere tid end 3 år – under visse betingelser ske generhvervelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb. Sag om generhvervelse af førerretten forudsætter, at afgørelsen om frakendelse er endelig. Spørgsmålet om generhvervelse af førerretten kan tidligst indbringes for domstolene, ”når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden.”, jf. bestemmelsens 2. pkt. Førerretten kan kun gengives, når der foreligger ”ganske særlige omstændigheder”, jf. 3. pkt.

Sagen for Højesteret angår i første række, om 3 års fristen skal regnes fra den 19. september 2010, hvor førerretten blev inddraget administrativt, eller først fra den 11. juli 2012, hvor førerretten blev frakendt ved byrettens upåankede dom.

Højesteret finder, at udtrykket ”når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden” i færdselslovens § 132, stk. 1, 2. pkt., efter ordlyden, forarbejderne og sammenhængen med § 130, stk. 3, må forstås således, at det også omfatter en periode, hvor førerretten har været inddraget administrativt. Dette resultat støttes også af reale grunde.

Det følger af det anførte, at fristen i den foreliggende sag skal regnes fra den 19. september 2010, og at 3 års betingelsen i færdselslovens § 132, stk. 1, 2. pkt., således var opfyldt.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder Højesteret, at [redacted] Domfældtes anmodning om generhvervelse af førerretten ikke blev taget til følge, idet der ikke forelå "ganske særlige omstændigheder", jf. § 132, stk. 1, 3. pkt.

Højesteret stadfæster herefter byrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 29. september 2015,

[redacted] Anonymiseret

kontorfuldmægtig